

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118249194
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:6118249194.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, Hradec Králové, Česká republika, IČO: 24 785 199, zast. ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Ul. Svornosti 43, Bratislava, IČO: 47 255 773, proti žalovanej N. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, Y., o zaplatenie 344,50 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č. k. 11Csp/30/2018-68 zo dňa 11. októbra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 216,71 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 216,71 eur od 03.05.2017 do zaplatenia, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj vo výroku o trovách konania, **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý.

Žalobca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 216,71 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 216,71 eur od 03.05.2017 do zaplatenia, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 25,80 %.

2) Na základe vykonaného dokazovania mal preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, ako aj to, že predchodca žalobcu so žalovanou dňa 11.04.2014 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Zistil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere je síce platná, ale neobsahuje všetky náležitosti stanovené zákonom č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom k tomu, že si žalobca v konaní uplatňoval len zvyšok žalovanej nezaplatennej istiny v sume 344,50 eur (poskytnutý úver v sume 1.000,- eur ponížený o platby žalovanej v celkovej výške 655,50 eur) bez akýchkoľvek zmluvných úrokov a poplatkov, nepovažoval za potrebné vytykať zmluvné nedostatky, ktoré bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru spôsobili. Zaoberal sa aj vznesenou námietkou premlčania, pri ktorej dospel k záveru, že je čiastočne dôvodná. Keďže žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.000,- eur a tento mal byť splatený v 60-ich splátkach v týždennom intervale v období od 18.04.2014 do 05.06.2015, vychádzal z toho, že týždenná splátka predstavovala sumu 16,67 eur. Vzhľadom k tomu, že žalobca podal žalobu na súd dňa 08.03.2018, za nepremlčané plnenia možno považovať len tie, ktoré boli splatné v období od 13.03.2015 do 05.06.2015, t. j. 13 splátok,

a preto vyhodnotil, že žalobca má nárok len na zaplatenie sumy 216,71 eur. Vzhľadom na neurčitý údaj o splatnosti jednotlivých splátok a konečnej splatnosti vychádzal z dôkazu, že pôvodný veriteľ upovedomil žalovanú o výške dlžnej sumy (a vyzval na zaplatenie dlhu v lehote 10 dní od doručenia) prvýkrát oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016. Nakoľko bolo preukázané len to, že zásielka bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 20.04.2017, súd vychádzal z fikcie jej doručenia dňom 22.04.2017 s tým, že žalovaná mala zaplatiť dlžnú čiastku do 02.05.2017, v dôsledku čoho sa dostala do omeškania nasledujúcim dňom, t. j. dňa 03.05.2017. Na základe uvedeného zaviazal žalovanú zaplatiť z priznanej istiny 216,71 eur úroky z omeškania vo výške 5 % ročne od 03.05.2017 do zaplatenia. Nevyhovel žiadosti žalovanej o povolenie plnenia v splátkach, majúc za to, že žiadosť žiadnym spôsobom neodôvodnila, avšak berúc do úvahy kladné stanovisko žalobcu k povoleniu splátok dospel k záveru, že bude benefitom pre žalovanú i určenie dlhšej paričnej lehoty a to zaplatiť priznanú istinu spolu s úrokmi z omeškania až v lehote 30-ich dní. Vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 CSP podľa pomeru úspechu vo veci.

3) Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Namietala, že súd sa nezaoberal skutočnosťou, že v zmluve o úvere bol ročný nezákonný vysoký úrok čo znamená zmluvne neprijateľnú podmienku aj keď si ho žalobca neuplatnil. Zotrvála na tom, že celá pohľadávka je premlčaná a že aj keď žalobca predložil poštový hárok, ona nič nedostala, ani neprebrala.

4) Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť istinu vo výšku 216,71 eur spolu s príslušenstvom, ako aj vo výroku o trovách konania, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý.

6) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľky neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Na doplnenie považoval odvolací súd za potrebné vyjadriť sa k podstatným argumentom vyjadreným v podanom odvolaní.

7) Odvolací súd preskúmaním odvolacích námietok žalovanej zistil, že súd prvej inštancie sa všetkými vznesenými námietkami zaoberal v napadnutom rozhodnutí, keďže žalovaná tie isté námietky uviedla v odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 23Up/202/2018 zo dňa 23.03.2018, ako aj v podaní zo dňa 03.10.2018, ktorým ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní konanom dňa 11.10.2018. Pokiaľ žalovaná poukazovala na premlčanie pohľadávky a tvrdila, že jej od žalobcu nebolo nič doručené, tu je potrebné zdôrazniť, že tieto skutočnosti súd prvej inštancie zdôvodnil v bode 17.-21. a 23. dôvodov, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, a preto na námietky žalovanej v tomto smere neprihliadol. Čo sa týka námietky, že súd prvej inštancie sa nezaoberal tým, že v zmluve o úvere bol nezákonný vysoký ročný úrok, táto odvolacia námietka žalovanej je irelevantná, nakoľko žalobca si v predmetnom konaní uplatnil len nárok na zaplatenie zvyšku nezaplatennej istiny a nie zaplatenie zmluvných úrokov, resp. poplatkov.

8) Pokiaľ išlo o odvolanie žalovanej, odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalovanou v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani také aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že odvolateľka sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožnila, neznamená, že jeho zdôvodnenie

nezodpovedá požiadavkám, ktoré sú na túto časť rozhodnutia kladené. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe v časti vyhovel.

9) S prihliadnutím na uvedené a ďalej z dôvodu, že odvolací súd nezistil nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, tento potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, a to aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý plne zodpovedá úspechu žalobcu v spore a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

10) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca mal v odvolacom konaní úspech, mal by mať aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Súd žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej nepriznal s prihliadnutím na skutočnosť, že mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

11) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).